

Nr 369

Av fröken **Stenberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till Svenska turisttrafikförbundet.*

(Lika lydande med motion nr 464 i Andra kammaren)

För 4 år sedan — i januari 1964 — tillsattes 1964 års turisttrafikutredning, som skulle utreda frågan om åtgärder för planering och samordning på den inrikes turisttrafikens områden. Betänkandet, som hette Turisttrafiken i Sverige, lämnades i oktober 1966. Där föreslogs inrättandet av en inrikesavdelning inom Svenska turisttrafikförbundet till en kostnad av 655 000 kronor. Inrikesavdelningen skulle handlägga avgörande frågor såsom samordning, utbildning, information och försäljning.

Samtliga remissinstanser — i första hand de stora centrala turistorganisationerna, turismens branschorganisationer och olika turistfrågorna i Sverige närstående organ — ställer sig helt bakom förslaget. Det kan med fog påstås att hela det integrerade svenska turistväsendet givit sitt helhjärtade stöd åt förslaget att tillskapa denna inrikesavdelning för de svenska turistfrågorna.

Resultatet av utredningens förslag på detta område är i propositionen knappast beaktat. För viss försöksverksamhet föreslås ett anslag av 150 000 kronor, vilket måste anses helt otillräckligt.

Turisttrafikutredningen från 1964 åskådliggör att landets kommuner och landsting axlar ansvaret för de regionala och lokala inrikes turistfrågorna. Enbart de administrativa kostnaderna för att upprätthålla de många hundra turistorganen ute i landet belöper sig till mångmiljonbelopp, som under 1964 uppgick till 4,2 mkr. från kommuner och 0,75 mkr. från landsting. Utvecklingen för turistorganisationen har sedan 1964 starkt expanderat. De kommunala investeringarna i turism är i dagens läge av en helt annan och större storleksordning än vad turisttrafikutredningen anförde.

Det kan inte vara rimligt, att den kommunala och regionala verksamheten på turismens områden skall stå utan ett centralt samordningsorgan. En statlig insats på 650 000 kronor torde vara av blygsam omfattning vid jämförelse med landstingens och kommunernas tio à femton gånger större administrationskostnader.

Propositionens förslag innebär i praktiken att en enda person på svenska turisttrafikförbundet med hjälp av 150 000 kronor skall försöka sig

på uppgiften att göra experiment i turistisk samordning. Uppgiften är inte avundsvärd, och man kan utgå från att landets kommuner och lands-
ting, turistorganen, turismens branschorganisationer och de många tusen
enskilda turistföretagen med viss tvekan ser på den förebådade verksam-
heten. Efter lön och kontorskostnader torde inte mer än knappa 10 000
kronor återstå för vidare åtgärder.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att till Bidrag till Svenska
turisttrafikförbundet för budgetåret 1968/69 anvisa ett an-
slag av 4 165 000 kronor samt att av detta anslag 650 000
kronor skall utgå till förbundets inrikesavdelning.

Stockholm den 24 januari 1968

Gunvor Stenberg (h)

Lars Schött (h)

Roland Lundberg (h)

Mary Hultell (h)
